
Sesijas dokuments

A9-0178/2023

4.5.2023

ZIŅOJUMS

par seksuālās uzņēmības ES un kustības "MeToo" izvērtēšanu
(2022/2138(INI))

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja

Referents: Michal Šimečka

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	18
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	19

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par seksuālās uzmākšanās ES un kustības "MeToo" izvērtēšanu (2022/2138(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 19., 83., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Stambulas konvencija"),
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju par vardarbību un aizskarošu izturēšanos (Nr. 190) un Ieteikumu par vardarbību un aizskarošu izturēšanos (Nr. 206), kā arī to galvenos noteikumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 23. oktobra Direktīvu (ES) 2019/1937 par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem² ("Trauksmes cēlēju direktīva"),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 5. marta paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: dzimumu līdztiesības stratēģija 2020.–2025. gadam" (COM(2020)0152),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 5. marta paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: LGBTIK līdztiesības stratēģija 2020.–2025. gadam" (COM(2020)0698),
- ņemot vērā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā³,
- ņemot vērā 2018. gada 11. septembra rezolūciju par pasākumiem, ar kuriem Eiropas Savienībā novērst un apkarot personas aizskaršanu un seksuālu uzmākšanos darbavietā, sabiedriskās vietās un politiskajā dzīvē⁴,
- ņemot vērā 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ES pievienošanos Stambulas

---

¹ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

² [OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.](#)

³ OV C 346, 27.9.2018., 192. lpp.

⁴ [OV C 433, 23.12.2019., 31. lpp.](#)

- konvencijai un citiem pasākumiem ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai⁵,
- ņemot vērā 2021. gada 21. janvāra rezolūciju par dzimumperspektīvu Covid-19 krīzes laikā un pēc tās⁶,
  - ņemot vērā 2021. gada 21. janvāra rezolūciju par ES dzimumu līdztiesības stratēģiju⁷,
  - ņemot vērā 2021. gada 14. decembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par cīņu pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu: kibervardarbība⁸,
  - ņemot vērā 2021. gada 16. oktobra rezolūciju par kustību "MeToo" un aizskaršanu: sekas ES iestādēs⁹,
  - ņemot vērā 2023. gada 15. februāra rezolūciju par Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu: ES pievienošanās¹⁰,
  - ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta 2022. gada dzimumu līdztiesības indeksa ziņojumu,
  - ņemot vērā 2022. gada decembra starptautisko kopīgo pētījumu par vardarbību un aizskarošu izturēšanos darbavietā¹¹,
  - ņemot vērā Eiropas Ombuda 2018. gada 17. decembra ziņojumu par cieņu darbā ES iestādēs un aģentūrās,
  - ņemot vērā Prezidija 2018. gada 2. jūlija Lēmumu par padomdevējas komitejas, kas izskata sūdzības par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos, darbību un sūdzību izskatīšanas procedūrām,
  - ņemot vērā Reglamenta 10. panta 6. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta II pielikumu "Kodekss par Eiropas Parlamenta deputātu pienācīgu uzvedību, pildot savus pienākumus",
  - ņemot vērā Civildienesta noteikumu 12.a pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A9-0178/2023),

---

⁵ OV C 232, 16.6.2021., 48. lpp.

⁶ OV C 456, 10.11.2021., 191. lpp.

⁷ OV C 456, 10.11.2021., 208. lpp.

⁸ OV C 251, 30.6.2022., 2. lpp.

⁹ OV C 251, 30.6.2022., 138. lpp.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0047.

¹¹ Starptautiskā Darba organizācija (SDO), *Lloyd 's Register Foundation, [Experience of violence and harassment at work: the first global survey](#)* (Pieredze saistībā ar vardarbību un aizskarošu izturēšanos darbā: pirmais vispasaules apsekojums), 2022. g.

- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir viena no ES pamatvērtībām, kas nostiprinātas LES 2. pantā, un tā ir jāintegrē visās ES politikas jomās, darbībās un programmās; tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju ir pamattiesības, kas nostiprinātas Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantā un kas būtu pilnībā jāievēro; tā kā saskaņā ar Hartas 3. pantu tiesības uz personas neaizskaramību ir ārkārtīgi svarīgas;
- B. tā kā ar dzimumu saistīta vardarbība visās tās formās, tostarp seksuāla uzmākšanās, vienlaikus ir gan dzimumu nelīdztiesības, diskriminācijas un cilvēktiesību pārkāpuma cēlonis, gan sekas; tā kā tas ir nopietns šķērslis sieviešu, meiteņu un citu cietušo dalībai visās privātās un sabiedriskās dzīves jomās, liedzot šīm personām pilnībā izmantot savas tiesības un pamatbrīvības; tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības izskaušana ir priekšnoteikums patiesas dzimumu līdztiesības panākšanai; tā kā, lai novērstu un apkarotu ar dzimumu saistītu vardarbību, tostarp seksuālu uzmākšanos, ir būtiski, lai ES un dalībvalstis gūtu ievērojamus panākumus dzimumu līdztiesības panākšanā, veicot konkrētus pasākumus un pilnībā nodrošinot dzimumu līdztiesības integrēšanu visās politikas jomās, budžeta plānošanā un lēmumu pieņemšanā;
- C. tā kā ES tiesību aktos seksuāla uzmākšanās ir definēta kā gadījums, kad "jebkāda veida nevēlama verbāla, neverbāla vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, (...) kuras mērķis vai sekas ir cietušās personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, radot iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi"; tā kā spēkā esošie ES tiesību akti nav izrādījušies pietiekami efektīvi, lai praksē novērstu un apkarotu šādas parādības; tā kā saskaņā ar Stambulas konvenciju ir vajadzīgi stingrāki ES tiesību akti par ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanu un par veselību un drošību darbavietā, kā arī ir jāpaplašina tiesību akti par aizskarošu izturēšanos un seksuālu uzmākšanos ārpus darba vietas, lai pilnvērtīgi risinātu šo problēmu visās dzīves un sabiedrības jomās; tā kā Direktīvā par vienlīdzīgu attieksmi pret nodarbinātību ir paredzētas tiesības darbavietā netikt diskriminētam un aizskartam seksuālās orientācijas dēļ¹²; tā kā "dzimumu līdztiesības direktīvās" ir noteikts, ka dzimumbalstīta aizskaršana un seksuāla uzmākšanās darbā un piekļuvē precēm un pakalpojumiem ir pretrunā principam par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm; tā kā priekšlikumā direktīvai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu "seksuāla uzmākšanās darbā" ir definēta kā jebkāda veida nevēlama verbāla, neverbāla vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kura notiek darba, profesionālās darbības un pašnodarbinātības laikā, saistībā ar tām vai izriet no tām, tostarp dienesta attiecībās, pildot amata pienākumus, un kuras mērķis vai sekas ir cietušās personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, radot iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi, ieskaitot gadījumus, kad personas noraidījumu vai pakļaušanos šādai rīcībai tieši vai netieši izmanto par pamatu ar darbu saistītu lēmumu pieņemšanai; tā kā seksuāla vardarbība un aizskaroša izturēšanās darba vietā ir nopietna veselības un drošības problēma, kas būtu jārisina un jānovērš kā parādība kopumā;
- D. tā kā seksuāla uzmākšanās ir ar dzimumu saistītas vardarbības forma un ekstrēms dzimumdiskriminācijas veids, kas nesamērīgi skar sievietes un meitenes; tā kā dzimumnoziedznieki galvenokārt ir vīrieši; tā kā aizskaroša izturēšanās līdztēkus dzimumdiskriminācijai bieži ir saistīta ar citiem diskriminācijas veidiem un šī problēma

---

¹² Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.).

ir jārisina ar intersekcionālu pieeju un visos aspektos; tā kā seksuālā uzmākšanās būtu jāaplūko vīriešu varas un plašākas dzimumu nelīdztiesības kontekstā, jo tā ir sekas ar dzimumu balstītiem stereotipiem, heteropatriarhālām struktūrām, strukturālai un institucionālai nelīdztiesībai un seksismam, kas sakņojas nevienlīdzīgā varas sadalījumā starp sievietēm un vīriešiem sabiedrībā un darba dzīvē; tā kā lai saprastu, kas rada pārkāpuma un mazvērtības sajūtu sabiedrībā un darba dzīvē, ir jāņem vērā dažādas dimensijas; tā kā aizskaroša izturēšanās var izpausties daudzos dažādos veidos un ar to var nākties saskarties dažādās sociālajās situācijās, piemēram, mājās, darbavietā, izglītības sistēmā, tiešsaistes vidē un publiskajā telpā, kā arī uz ielas, un tā nopietni ietekmē visus sabiedrības dzīves aspektus; tā kā aizskaroša izturēšanās izglītības sistēmā nopietni ietekmē skolēnu mācīšanās spējas un viņu fizisko un mentālo veselību, un tās ietekme ir jūtama visas dzīves garumā, piemēram, normalizējot seksuālo uzmākšanos; tā kā tai piemīt ar dzimumu saistīta dimensija, nesamērīgi lielam skaitam sieviešu un meiteņu ciešot no seksuālas uzmākšanās, tostarp, taču ne tikai no seksuāliem uzbrukumiem un izvarošanas; tā kā seksuāla uzmākšanās grauj līdztiesību darbā un pastiprina stereotipus par sieviešu spējām un mērķiem; tā kā seksuāla uzmākšanās var apklusināt cietušās personas un negatīvi ietekmēt to atalgojumu, karjeras virzību un darba apstākļus, kā arī potenciāli izstumt šīs personas no darba tirgus; tā kā kustība "MeToo" ir palielinājusi sabiedrības izpratni par konfidencialitātes līgumu ļaunprātīgu izmantošanu seksuālas uzmākšanās kontekstā, lai novērstu iespēju, ka cietušās personas varētu sākt runāt, un tā joprojām ir problēma, kas jārisina; tā kā seksuālas uzmākšanās dēļ aizvien mazāk sieviešu ienāk vai paliek darba tirgū, palielinot vīriešu un sieviešu līdzdalības darba tirgū atšķirību, un sievietes saņem mazāku atalgojumu nekā vīrieši un tādējādi palielinās vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība;

- E. tā kā ES katra otrā sieviete (55 %) kopš 15 gadu vecuma vismaz vienu reizi ir piedzīvojusi seksuālu uzmākšanos; tā kā darbavietā, kas bieži vien nebūt nav droša un cieņpilna vide, katrs piektais cilvēks (gandrīz 23 %) ir saskāries ar vardarbību un uzmākšanos — fizisku, psiholoģisku vai seksuālu; tā kā gan vajātāji, gan cietušie var būt jebkura dzimuma pārstāvji; tā kā šī problēma jo īpaši apdraud un nesamērīgi skar sievietes, meitenes, lesbietes, geji, biseksuāļi, transpersonas, kvīri, interseksuāļi, aseksuālas personas un citas personas (LGBTQIA+) un citas neaizsargātas grupas¹³; tā kā ir vajadzīgs lielāks apjoms anonimizētu datu, lai izprastu, kāds ir uzmākšanās gadījumu sadalījums, jo īpaši ņemot vērā, ka daudzi darba ņēmēji, kas ir LGBTQIA+ personas, strādā vidē, kurā valda aizspriedumi un naidīgums; tā kā to sieviešu īpatsvars, kuras ir jebkad strādājušas un darbavietā piedzīvojušas jebkādu nevēlamu uzvedību ar seksuālu konotāciju, dažādās dalībvalstīs ir robežās no 11 % līdz 41 %¹⁴; tā kā lielākā daļa seksuālās uzmākšanās gadījumu darbavietā notiek kolēģu starpā un bieži ir saistīta ar hierarhiju, kurā dominē vīrieši; tā kā ES 32 % no visām cietušajām personām norādīja, ka pārkāpuma izdarītājs bijis priekšnieks, kolēģis vai klients; tā kā 75 % sieviešu profesijās, kur vajadzīga kvalifikācija, vai augstākā līmeņa vadības amatos ir cietušas no seksuālas uzmākšanās; tā kā 61 % pakalpojumu nozarē nodarbināto sieviešu ir cietušas no seksuālas uzmākšanās¹⁵; tā kā jaunām sievietēm ir divreiz lielāka iespēja

¹³ SDO, *Pieredze saistībā ar vardarbību un aizskarošu izturēšanos darbā: pirmais vispasaules apsekojums*, Ženēva, 2022. gads.

¹⁴ Eurostat, [ES apsekojums par dzimumbalstītu vardarbību pret sievietēm un citiem starppersonu vardarbības veidiem \(EU-GBV\) — pirmie rezultāti, 2022. gada izdevums](#).

¹⁵ SDO, *Pieredze saistībā ar vardarbību un aizskarošu izturēšanos darbā: pirmais vispasaules apsekojums*,

piedzīvot seksuālu vardarbību un uzmākšanos nekā jauniem vīriešiem, un iespēja, ka migrantes varētu ziņot par seksuālu vardarbību un uzmākšanos, ir gandrīz divreiz lielāka nekā sievietēm, kas nav migrantes; tā kā diskriminācija dzimuma dēļ, tostarp seksuālas uzmākšanās gadījumi, var saasināties, ja tā notiek vienlaikus ar diskrimināciju citu Savienības tiesību aktos aizliegtu iemeslu dēļ, proti, valstspiederības, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko iezīmju, dzimumidentitātes, dzimuma izpausmes, dzimuma pazīmju, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, dzimšanas, invaliditātes, vecuma, seksuālās orientācijas un sociālekonomiskā slāņa dēļ; tā kā risks saskarties ar uzmākšanos darbavietā ir īpaši izteikts noteiktās grupās, piemēram, sieviešu no rasu kopienām, jauniešu un migrantu vidū; tā kā 21 % LGBTQIA+ personu jūtas diskriminētas, un šis procents ir vēl lielāks transpersonu (35 %) un interseksuālu (32 %) vidū¹⁶; tā kā gandrīz puse personu, kas saskaras ar diskrimināciju dzimuma dēļ, tostarp interseksionālo diskrimināciju, ir saskārušās arī ar aizskarošu izturēšanos darbā, salīdzinājumā ar 20 % to personu, kas nav tikušas diskriminētas dzimuma dēļ¹⁷; tā kā to sieviešu īpatsvars, kuras savas dzīves laikā ir ziņojušas par šādu pieredzi, ir ļoti neliels; tā kā arī vīrieši cieš no aizskarošas izturēšanās un sastāda 10 % no seksuālas uzmākšanās upuriem; tā kā, ņemot vērā Krievijas nežēlīgo agresijas karu pret Ukrainu, Ukrainas bēgļi, jo īpaši sievietes, ir vēl neaizsargātāki pret seksuālu izmantošanu, tostarp, taču ne tikai, darbavietā;

- F. tā kā interneta, tostarp jauno tehnoloģiju un sociālo mediju, plašas izmantošanas rezultātā nepārtraukti pieaug kiberuzmākšanās, kas ir ar dzimumu saistīta kibervardarbība, ļaujot pārkāpuma izdarītājiem anonimitātes aizsegā justies droši; tā kā seksuāla uzmākšanās tiešsaistē cita starpā var ietvert intīma satura kopīgošanu bez personas piekrišanas, kibervajāšanu, izmantošanu, piespiešanu vai seksuāla rakstura draudus, seksualizētu iebiedēšanu un nevēlamu seksualizāciju; tā kā nesen veikts pētījums liecina, ka 13 % sieviešu pēdējo piecu gadu laikā ir kļuvušas par kiberuzmākšanās upuriem un 8 % — pēdējo 12 mēnešu laikā; tā kā dažu profesiju pārstāvjiem, piemēram, politiķiem, žurnālistiem vai sieviešu tiesību un LGBTKIA+ aktīvistiem, aktīvistēm pilsoniskās sabiedrības organizācijās, kas nodarbojas ar cilvēktiesību jautājumiem, un citām publiskām personām ir īpaši liela iespēja kļūt par vardarbības tiešsaistē un kiberuzmākšanās upuriem; tā kā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta pētījumā nesen tika aprēķināts, ka ar dzimumu saistītas kibervardarbības radītās izmaksas ir robežās no 49,0 miljardiem EUR līdz 89,3 miljardiem EUR gadā¹⁸; tā kā ar dzimumu saistīta kibervardarbība un kiberuzmākšanās var apklusināt sievietes un meitenes; tā kā katra piektā meitene (19 %) ir atstājusi sociālo mediju platformu vai ievērojami samazinājusi tās lietošanu pēc tam, kad saskārusies ar aizskaršanu, savukārt desmitā daļa meiteņu (12 %) ir mainījušas savu izteiksmes veidu; tā kā vairāk nekā trešā daļa meiteņu (37 %), kuras pieder etniskai minoritātei un ir cietušas no vardarbības, norāda, ka ir tikušas mērķtiecīgi aizskartas viņu rases vai etniskās piederības dēļ, savukārt vairāk nekā puse personu (56 %), kas sevi identificē kā *LGBTKIA+*, apgalvo,

---

Ženēva, 2022. gads.

¹⁶ Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA), [Violence against women](#) (Vardarbība pret sievietēm), 2014. g.

¹⁷ FRA, [A long way to go for LGBTI equality](#) (Tāls ceļš uz LGBTI līdztiesību), 2020. g.

¹⁸ *Lomba, N., et al., Combating Gender based Violence: Cyber Violence* (Ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošana: kibervardarbība), Eiropas Parlamenta Izpētes dienests, 2021. g.

ka tiek vajātas savas dzimumidentitātes vai seksuālās orientācijas dēļ¹⁹;

- G. tā kā aizskaroša izturēšanās ir plaši izplatīta, taču par to netiek pietiekami ziņots; tā kā viens no iemesliem, kādēļ par seksuālu uzmākšanos netiek pietiekami ziņots, ir informētības trūkums, kura pamatā dažkārt ir izpratnes trūkums par šīs problēmas nopietnību un par to, vai šāda rīcība ir sodāma saskaņā ar likumu, jo seksuālā uzmākšanās tiek normalizēta, trūkst efektīvu, pārredzamu, uzticamu un neatkarīgu ziņošanas sistēmu un zināšanu par cietušajiem paredzētā atbalsta saņemšanas kanāliem, kā arī bailes no represijām, viktimizācijas un darba zaudēšanas un stereotipi, kuru dēļ tiek vainota cietusī persona, nevis pārkāpuma izdarītājs; tā kā, lai nodrošinātu vieglu piekļuvi pienācīgai un efektīvai aizsardzībai, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un drošām, taisnīgām un efektīvām ziņošanas iespējām un procedūrām, ja notikusi vardarbība un uzmākšanās darbā, ir svarīgi aizsargāt sūdzību iesniedzējus, cietušos, lieciniekus un trauksmes cēlējus pret viktimizāciju vai represijām; tā kā trauksmes cēlējiem ir būtiska loma seksuālas uzmākšanās un psiholoģiskas aizskaršanas, sliktas pārvaldības un diskriminācijas atklāšanā darbavietā; tā kā šķiet, ka aizspriedumu un ar dzimumu saistītu stereotipu dēļ cietušās sievietes dalās šādā pieredzē biežāk nekā vīrieši; tā kā visu veidu aizskaroša izturēšanās darbavietā nopietni ietekmē darba ņēmēju fizisko un psiholoģisko veselību un labjutību un tādēļ tās novēršanai un risināšanai vajadzētu būt ikviena darba devēja prioritātei, lai nodrošinātu drošu darba vidi;
- H. tā kā Eiropas iestādes ir sākušas pielāgot savus iekšējos noteikumus un procedūras, lai labāk novērstu, identificētu un apkarotu aizskarošu izturēšanos un sodītu par to; tā kā līdz šim veiktie pasākumi ir bijuši nepietiekami, jo visās ES iestādēs joprojām nākas saskarties ar aizskarošu izturēšanos, ziņošanas rādītāji joprojām ir zemi, cietušajām personām netiek sniegta pienācīga palīdzība un turpina pastāvēt nesodāmības kultūra; tā kā Eiropas Parlaments diemžēl nav droša darbavieta, jo līdz pat šim brīdim netiek seksuālas un cita veida uzmākšanās gadījumi; tā kā Eiropas Parlaments savā 2017. gada oktobra rezolūcijā²⁰ nosodīja seksuālo uzmākšanos iestādē un ES kopumā, un līdzīgas nostājas tika pieņemtas arī 2019. gadā²¹ un 2021. gadā²²; tā kā Parlamenta preventīvo mehānismu īstenošana un aizskarošas izturēšanās novēršanas procedūru reformas, kuras tika aicināts īstenot 2021. gada 16. decembra rezolūcijā par kustību "MeToo", ir izraisījušas zināmu nepatiku pret šiem aicinājumiem ne vien tāpēc, ka aizskarošas izturēšanās parādība tiek vienkārši ignorēta, bet arī tāpēc, ka nav skaidrības par spēkā esošajiem tiesiskajiem noteikumiem, kas ir Parlamenta rīcībā;
- I. tā kā 2022. gada oktobrī pasaule atzīmēja kustības "MeToo" piekto gadadienu, mudinot sievietes un citus seksuālās uzmākšanās upurus par to runāt, lai palielinātu informētību un izskaustu šo plaši izplatīto vardarbības veidu; tā kā kustība "MeToo" ir parādījusi seksuālās uzmākšanās apmērus un raksturu, radījusi starptautisku kustību un aizsākusi

¹⁹ *Plan International, [Free to be online? Girls' and young women's experiences of online harassment](#)* (Brīvība būt tiešsaistē? Meiteņu un jaunu sieviešu pieredze saistībā ar aizskaršanu tiešsaistē), 2020. g.

²⁰ 2017. gada 26. oktobra rezolūcija par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā (OV C 346, 27.9.2018., 192. lpp.).

²¹ 2019. gada 28. novembra rezolūcija par ES pievienošanos Stambulas konvencijai un citiem pasākumiem ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai (OV C 232, 16.6.2021., 48. lpp.).

²² 2021. gada 16. decembra rezolūcija par kustību "MeToo" un aizskaršanu: sekas ES iestādēs (OV C 251, 30.6.2022., 138. lpp.).

debates par seksuālās uzmākšanās pamatcēloņiem un nepieciešamajiem risinājumiem; tā kā savas darbības laikā kustība mudināja cietušās personas visā pasaulē sākt runāt par šo problēmu dažādās sfērās, tostarp politikā; tā kā, neraugoties uz sabiedrības reakciju un to, ka dažas dalībvalstis, atsevišķi uzņēmumi, skolas un citi dalībnieki ir īstenojuši pasākumus, lai novērstu un apkarotu seksuālu uzmākšanos, progress seksuālās uzmākšanās problēmas risināšanā pēc pieciem kustības "MeToo" darbības gadiem nav pietiekams, un ir steidzami jāīstenojas, lai izskaustu seksuālu uzmākšanos ES;

- J. tā kā seksuāla uzmākšanās un citi vardarbības veidi, aizskaroša vai nevēlama rīcība darbavietā ir uzskatāma par veselības un drošības problēmu, nevis kā cietušās personas individuālu problēmu; tā kā neviena darba tirgus daļa un darba dzīves joma nav pasargāta no seksuālās uzmākšanās riska, taču incidenti mēdz būt dažādi, gluži tāpat kā veidi, kādos uzmākšanās var izpausties atkarībā no nozares vai darba veida; tā kā seksuāla uzmākšanās darbavietā ir īpaši izplatīta nozarēs, kurās plaši tiek izmantoti nestabili darba līgumi; tā kā darba apstākļi, darba drošība un darba veids ir riska faktori, kas palielina iespēju saskarties ar seksuālu uzmākšanos darbā; tā kā koplīguma sarunas var būt svarīgs instruments vardarbības un seksuālās uzmākšanās, kā arī ar dzimumu saistītas vardarbības, trešo personu aizskarošas izturēšanās un vardarbības ģimenē ietekmes uz darba dzīvi novēršanai un apkarošanai darbavietās;
- K. tā kā savās iepriekšējās rezolūcijās Parlaments ir aicinājis ieviest vairākus konkrētus iekšējos pasākumus, tostarp apmācību aizskarošas izturēšanās novēršanai, kas visiem deputātiem, kā arī visiem darbiniekiem jāiziet, tiklīdz viņi sāk pildīt savus pienākumus, un pilnīgas neiecietības pieeju, taču vairākus gadus vēlāk tikai daži no šiem konkrētajiem pasākumiem ir pilnībā īstenoti, un ir jādara vairāk; tā kā Parlamenta Juridiskais dienests savā atzinumā ir norādījis, ka deputātu obligāta apmācība aizskarošas izturēšanās novēršanai nekādi neietekmēs viņu brīvo un neatkarīgo pilnvaru īstenošanu; tā kā pētījumi liecina, ka apmācība aizskarošas izturēšanās novēršanai jāpieāvā arī citiem cilvēkiem, jo tā dod labākus rezultātus, ja tiek īstenota arī vadības līmenī un darbinieku vidū;
- L. tā kā Eiropas iestādēm kopumā un jo īpaši Eiropas Parlamentam kā likumdevējam un darba devējam būtu jārada piemērs visām dalībvalstīm un visiem darba devējiem; tā kā Eiropas Parlamenta deputātiem gan kā tieši ievēlētiem ES pilsoņu pārstāvjiem, gan kā likumdevējiem ir īpaša atbildība veikt savus pienākumus, ievērojot visaugstākos standartus un ES tiesību aktus,

Vispārīgas piezīmes

1. atgādina, ka dzimumu līdztiesība ir viena no ES pamatvērtībām un tā ir jāintegrē visās ES politikas jomās, darbībās un programmās; pauž nožēlu par lēno progresu dzimumu līdztiesības panākšanā Eiropas Savienībā un atgādina, ka ar dzimumu saistīta vardarbība vienlaikus ir gan dzimumu nelīdztiesības cēlonis, gan sekas; uzsver steidzamo nepieciešamību uzlabot situāciju un uzstāj, ka ES un tās dalībvalstīm ir pilnībā jāapņemas paātrināt progresu, cita starpā nodrošinot dzimumu līdztiesības integrēšanu visās politikas jomās, budžeta plānošanā, pasākumos un programmās; stingri nosoda visu veidu ar dzimumu saistītu vardarbību, tostarp seksuālu vardarbību, un visu veidu aizskaršanu, jo īpaši seksuālu aizskaršanu;

2. atkārtoti aicina Komisiju, pamatojoties uz LESD 83. panta 1. punktu, iesniegt priekšlikumu Padomes lēmumam, kurā ar dzimumu saistīta vardarbība tiktu atzīta par jaunu noziedzības jomu; atkārtoti apstiprina ES apņemšanos risināt ar dzimumu saistītu vardarbību un atzinīgi vērtē priekšlikumu direktīvai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (COM(2022)0105); atzinīgi vērtē Pamattiesību aģentūras (*FRA*) 2014. gadā veikto apsekojumu par vardarbību pret sievietēm un jauno *FRA* ES mēroga apsekojumu, kuru plānots veikt 2024. gadā; uzsver, ka ir svarīgi bieži vākt sadalītus datus par dzimumbalstītu vardarbību, lai konstatētu problēmas apmērus; aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai to īstenotu;
3. atkārtoti aicina ES un visas dalībvalstis ātri ratificēt starptautiski atzīto Stambulas konvenciju par vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu saskaņā ar Tiesas 2021. gada atzinumu, kurā noteikts standarta kopums, kura mērķis ir novērst ar dzimumu saistītu vardarbību, aizsargāt cietušās personas un sodīt pārkāpuma izdarītājus; aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, ka seksuālā uzmākšanās tiek uzskatīta par noziedzīgu nodarījumu gan darba jomā, kā to nosaka spēkā esošās ES direktīvas par diskriminācijas novēršanu, gan jebkurā citā dzīves jomā saskaņā ar Stambulas konvenciju, un savos attiecīgajos tiesību aktos pienācīgi atsaukties uz seksuālas uzmākšanās definīciju, kas sniegta Stambulas konvencijas 40. pantā; pauž pārliecību, ka ES un dalībvalstīm būtu jāapkaro represijas pret dzimumu līdztiesību, pieņemot un īstenojot konkrētus, efektīvus un vērienīgus noteikumus un politiku ar dzimumu saistītas vardarbības, tostarp psiholoģiskas un fiziskas aizskaršanas un seksuālas uzmākšanās, novēršanai un apkarošanai;
4. stingri nosoda visu veidu aizskarošu izturēšanos, jo īpaši seksuālu uzmākšanos; norāda, ka aizskaroša izturēšanās ir plaši izplatīta un kaitīga parādība, kas vērojama visās privātās un sabiedriskās dzīves jomās; uzsver, ka aizskaroša izturēšanās darbavietā ir cilvēktiesību pārkāpums un nopietns uzbrukums personas psiholoģiskajai un fiziskajai veselībai, kas liek justies neērti nedroši darbā un daudzos gadījumos liedz veikt darbu; uzsver, ka ir svarīgi risināt kibervardarbības problēmu darbavietā, jo tai ir milzīga ietekme uz cietušo personu garīgo veselību; norāda, ka īpaša uzmanība jāpievērš sievietēm un meitenēm, kas bēg no kara, piemēram, sievietēm no Ukrainas;

Seksuālā uzmākšanās un kustība "MeToo" dalībvalstīs

5. pauž stingru atbalstu starptautiskajai kustībai "MeToo", ko 2006. gadā aizsāka aktīviste *Tarana Burke*, lai palīdzētu seksuālās vardarbības upuriem, un kas 2017. gadā kļuva populāra visā pasaulē; pauž atzinību miljoniem cilvēku, kuri nāca klajā ar saviem stāstiem par seksuālo vardarbību, lai pārtrauktu klusēšanu un panāktu taisnīgumu; norāda, ka kopš 2017. gada kustība "MeToo" dažās dalībvalstīs ir guvusi panākumus un ka valdības un organizācijas ir veikušas izmaiņas, lai risinātu seksuālas vardarbības problēmu, palīdzētu cietušajiem un novērstu sabiedrībai radītās negatīvās sekas; tomēr norāda, ka dažās dalībvalstīs šajā jomā ir panākts vien neliels progress vai arī progressa nav vispār; aicina dalībvalstis proaktīvi izstrādāt un īstenot tiesību aktus un politiku, kas vērsta pret seksuālu vardarbību un aizskarošu izturēšanos mūsu sabiedrībā;
6. uzsver, ka seksuāla uzmākšanās un vardarbība ES nav vispārīgi definēta un par to nav noteikta kriminālatbildība, tādējādi radot situāciju, kurā cietušo tiesības un aizsardzība dalībvalstīs ir visai sadrumstalota, kas savukārt apliecina nepieciešamību pēc kopējas

ES pieejas, ko var panākt, nosakot, ka ar dzimumu saistīta vardarbība ES ir noziegums; atkārtoti aicina Komisiju, pamatojoties uz LESD 83. panta 1. punkta trešo daļu, iesniegt priekšlikumu Padomes lēmumam, kurā ar dzimumu saistīta vardarbība tiktu atzīta par jaunu noziedzības jomu, un aicina Padomi pieņemt šo lēmumu; aicina dalībvalstis ieviest standartizētus dzimumsensitīvas rīcības protokolus, lai atbalstītu visus seksuālas uzmākšanās upurus, tostarp pārrobežu seksuālas uzmākšanās upurus; aicina dalībvalstis nodrošināt efektīvus ziņošanas mehānismus un procedūras gadījumiem, kad notikusi vardarbība un uzmākšanās darbā, ieviest vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu sūdzību iesniedzējus, cietušos, lieciniekus un trauksmes cēlējus pret viktimizāciju vai represijām, saglabāt iesaistīto personu konfidencialitāti un privātumu un garantēt, ka privātuma un konfidencialitātes prasības netiek izmantotas ļaunprātīgi; aicina Komisiju un dalībvalstis darīt pieejamus atbilstošus resursus, lai veicinātu drošu telpu izveidi un uzturēšanu darbavietā gan tiešsaistē, gan bezsaistē, jo īpaši veidot vienam dzimumam paredzētas drošas telpas, kur visu interseksionālās daudzveidības spektru pārstāvošas sievietes var doties, lai apmainītos ar informāciju, veidotu kopienas tīklus un saņemtu savstarpēju atbalstu, ar mērķi dot visām sievietēm iespējas un tās iedrošināt;

7. aicina dalībvalstis izstrādāt visaptverošu minimālo noteikumu kopumu, kas palīdzētu holistiskā veidā risināt pastāvīgo seksuālas uzmākšanās un psiholoģiskas aizskaršanas problēmu un apmierinātu šādas vardarbības upuru īpašās vajadzības; uzsver, ka jāņem vērā jaunie attālinātā darba apstākļi un Covid-19 pandēmijas sniegtās mācības; uzsver, ka tiesību aktiem ir būtiski svarīga nozīme cīņā pret seksuālu uzmākšanos un vardarbību darbavietā un ka tiesību akti bez to pienācīgas īstenošanas nesniegs vēlamu rezultātu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiesību akti, kas vērsti pret seksuālu uzmākšanos darbavietā, tiek atjaunināti, lai aizsargātu attālināti strādājošas sievietes pret vardarbību tiešsaistē; aicina dalībvalstis ņemt vērā sieviešu un meiteņu vajadzības pēc drošības, dodoties uz darbu un no tā, nodrošinot drošus sabiedriskā transporta pakalpojumus, kā arī atbilstīgu un ilgtspējīgu ielu apgaismojumu;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar *Eurostat* un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu (*EIGE*) uzlabot, veicināt un nodrošināt uz pierādījumiem balstītas prakses izpēti un attiecīgu, anonimizētu, pa dzimumiem un vecumiem sadalītu, salīdzināmu datu par seksuālas uzmākšanās, diskriminācijas dzimuma dēļ un psiholoģiskas aizskaršanas, tostarp kiberuzmākšanās, gadījumiem sistemātisku vākšanu valsts, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī datu vākšanu par seksuālas uzmākšanās cēloņiem un sekām, tostarp par to, kā seksistiskas un stereotipiskas reklāmas var ietekmēt vardarbības un aizskarošas izturēšanās biežumu; atgādina, ka ES tiesību akti prasa, lai ES dalībvalstis, iestādes un aģentūras nodrošina piekļuvi līdztiesības iestādei, kas sniegtu neatkarīgu palīdzību no aizskaršanas cietušajām personām, veiktu neatkarīgus apsekojumus, vāktu attiecīgus anonimizētus, pēc dzimuma un vecuma sadalītus un salīdzināmus datus, veiktu pētījumus par definīcijām un klasifikāciju, publicētu neatkarīgus ziņojumus un sniegtu ieteikumus par nodarbinātības un apmācības jautājumiem, par piekļuvi precēm un pakalpojumiem un to piegādi, kā arī par pašnodarbinātību; atzinīgi vērtē jauno Eiropas Komisijas 2022. gada 7. decembra priekšlikumu divām direktīvām, kuru mērķis ir noteikt saistošus standartus līdztiesības iestādēm vienlīdzīgas attieksmes jomā; aicina dalībvalstis palielināt informētību par to līdztiesības iestāžu darbu, kuras uzrauga diskriminējošu praksi, izmantojot atbilstošus resursus, kas ir pietiekami, lai nodrošinātu to efektīvu darbību;

9. uzsver, ka psiholoģiska aizskaršana un seksuāla uzmākšanās darbavietā ir nelikumīga un pret pārkāpuma izdarītājiem var ierosināt krimināllietu un/vai administratīvu lietu; iesaka darba devējiem konsultēties ar ārējiem konsultāciju dienestiem, kas sniedz konsultācijas par to, kā pienācīgi novērst aizskarošu izturēšanos darbavietā, lai nodrošinātu drošu darba vidi, saņemtu informāciju par tiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tostarp disciplināriem pasākumiem, un sniegtu iespēju samierināt abas puses, kā arī sniegt juridiskas konsultācijas un atbalstu cietušajiem; iesaka "agrīnas samierināšanas" iespēju izmantot tikai tad, ja to vēlas cietušais un ja pirms samierināšanas tam tiek piedāvāta visaptveroša informācija un atbalsts, un ja tas var jebkurā posmā apturēt šo procesu; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visi darba ņēmēji darba attiecību sākumā saņemtu informāciju par aizskarošas izturēšanās novēršanas procedūrām un politiku, darba ņēmēju tiesībām aizskarošas izturēšanās un vardarbības gadījumos darbavietā un piekļuvi ārējiem konsultāciju dienestiem; aicina Komisiju novērtēt un salīdzināt pastāvošo paraugpraksi cīņā pret seksuālu uzmākšanos darbavietā, kā arī apmainīties ar to, un izplatīt šā novērtējuma rezultātus attiecībā uz efektīviem pasākumiem, ko dalībvalstis varētu veikt, lai mudinātu uzņēmumus, sociālos partnerus un profesionālajā izglītībā iesaistītās organizācijas novērst visu veidu diskrimināciju dzimuma dēļ, jo īpaši attiecībā uz aizskarošu izturēšanos un seksuālu uzmākšanos darbavietā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka finansēšanas mehānismus, kas paredzēti programmām, kuru mērķis ir izskaust ar dzimumu saistītu vardarbību, var izmantot, lai veicinātu informētību un atbalstītu pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO), kas risina ar vardarbību pret sievietēm, tostarp ar seksuālu uzmākšanos, saistītas problēmas;
10. aicina dalībvalstis motivēt visu dzimumu un dzimumidentitātes cilvēkus apkarot seksuālu uzmākšanos un aktīvi iesaistīties sociālajās pārmaiņās; uzskata, ka seksuāla uzmākšanās skar visu dzimumu cilvēkus un sabiedrību kopumā; šajā saistībā uzsver vīriešu un zēnu būtisko lomu visu veidu aizskarošas izturēšanās un seksuālas uzmākšanās izbeigšanā; tādēļ aicina dalībvalstis un visus dalībniekus nodrošināt, ka vīriešiem un zēniem ir aktīva un pozitīva loma visu veidu aizskarošas izturēšanās un seksuālas uzmākšanās, kā arī cita veida ļaunprātīgas izmantošanas un vardarbības izbeigšanā, ieskaitot iesaistīšanos izpratnes veicināšanas un profilakses kampaņās, ņemot vērā, ka 82 % gadījumu sievietēm seksuāli uzmācas vīrieši; aicina dalībvalstis nodrošināt iekļaujošu dzimumizglītību ikvienam, tostarp zēniem un vīriešiem, lai atzītu seksuālas uzmākšanās un vardarbības, tostarp tādas, kas saistīta ar LGBTKIA+ fobiju, pastāvēšanu un to novērstu;
11. uzsver, ka sociālajiem partneriem var būt nozīmīga loma, risinot problēmas, kas saistītas ar aizskarošu izturēšanos darbā, tostarp seksuālu uzmākšanos un kibernoziēdzību darbā; aicina dalībvalstis, apspriežoties ar sociālajiem partneriem, nodrošināt, ka darba devēji veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu drošu darba vidi un atbalstu cietušajiem un novērstu un risinātu seksuālas uzmākšanās, kibervardarbības un trešo personu vardarbības gadījumus darbā; uzsver, ka darba devēji nedrīkst atlaist no darba, diskriminēt vai jebkādā veidā nelabvēlīgi ietekmēt darba ņēmējus, kuri ir seksuālas uzmākšanās upuri; šajā saistībā uzsver, ka darba ņēmējiem vajadzētu būt tiesībām saņemt atbalstu no arodbiedrības un darba aizsardzības speciālista; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai veicinātu koplīguma sarunas par darbavietā izmantoto praksi attiecībā uz seksuālas uzmākšanās gadījumu novēršanu un risināšanu, tostarp veicinot darba ņēmēju un darba devēju, arodbiedrību pārstāvju un darba aizsardzības

speciālistu informētību un apmācību; atzīst, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām un uzņēmumu tīkliem ir būtiska nozīme seksuālas uzmākšanās novēršanā un risināšanā darbavietā, cita starpā palielinot informētību un sniedzot palīdzību cietušajiem;

12. uzsver, ka SDO 2019. gada Konvencija par vardarbību un aizskarošu izturēšanos (Nr. 190) un Ieteikums (Nr. 206) ir pirmie starptautiskie darba standarti, kas nodrošina vienotu sistēmu, lai novērstu un izskaustu vardarbību un aizskarošu izturēšanos darbavietā, tostarp ar dzimumu saistītu vardarbību un uzmākšanos, un nodrošinātu tiesiskās aizsardzības līdzekļus šādos gadījumos; aicina dalībvalstis, kuras konvenciju vēl nav ratificējušas, to nekavējoties izdarīt;

Aizskaroša izturēšanās ES iestādēs

13. pauž pārliecību, ka Eiropas iestādēm būtu jārikojas kā priekšzīmīgiem darba devējiem un jāievieš pilnīgas neiecietības standarti pret jebkāda veida aizskarošu izturēšanos, aktīvi strādājot pie aizskarošas izturēšanās novēršanas, pienācīgas cietušo personu aizsardzības un holistiska atbalsta mehānisma, apkarojot jebkāda veida diskrimināciju, stingri īstenojot noteikumus un piemērojot efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas; uzskata, ka, lai nodrošinātu ES iestāžu darba efektivitāti, ir vajadzīgi labi darba apstākļi un droša un cieņpilna vide;
14. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz kustības "MeToo", kā arī kustības "MetooEP" panākto progresu, kas palīdzēja pārtraukt klusēšanu un pievērst uzmanību labākas aizskarošas izturēšanās novēršanas politikas īstenošanai, seksuālas uzmākšanās gadījumi joprojām ir vērojami visā ES un Eiropas iestādēs, tostarp Parlamentā, un cietušie netiek pietiekami atbalstīti un aizsargāti; atgādina, ka šie gadījumi rada negatīvu iespaidu pār Eiropas iestāžu darbību un grauj ES iedzīvotāju uzticēšanos tām;
15. uzsver, cik svarīgi ir profilakses, ilgtermiņa specializētas apmācības, informēšanas un izpratnes veicināšanas pasākumi, politikas, kas paredz pilnīgu neiecietību pret aizskarošu izturēšanos, veicināšana un konsultatīvas un psiholoģiskas palīdzības sniegšana cietušajiem, kā arī informācija par kontaktpersonām policijā un juridiskās palīdzības sniedzējiem; atzinīgi vērtē regulāras aizskarošas izturēšanās novēršanas kampaņas, kurās tiek izmantoti atjaunināti plakāti un brošūras, lai atgādinātu deputātiem un darbiniekiem viņu pienākumu rīkoties priekšzīmīgi; uzsver, ka preventīvajiem pasākumiem jo īpaši ir jābūt vēršoties uz iespēju sniegšanu sievietēm un vīriešu atbalstīšanu cīņā pret kaitīgiem ar dzimumu saistītiem stereotipiem, izglītojot viņus par piekrišanas jēdzienu, veicinot dzimumu līdztiesību drošas darba vides veidošanai un mudinot visas iesaistītās personas rādīt pozitīvu piemēru ceļā uz sabiedrību, kurā nav ar dzimumu saistītas vardarbības; uzskata, ka pašreizējās kampaņas būtu regulāri jāatjaunina un jāpastiprina, jo īpaši attiecībā uz interseksionālu un seksuālu uzmākšanos, lai nezināšana vai "izpratnes trūkums" nevarētu kalpot par attaisnojumu klajai noteikumu neievērošanai;
16. norāda, ka par seksuālas uzmākšanās un psiholoģiskas aizskaršanas gadījumiem Parlamentā joprojām netiek pietiekami ziņots, jo cietušie neizmanto esošos kanālus tādu iemeslu dēļ kā kauns, bailes no represijām, vispārēja neuzticēšanās aizskarošas izturēšanās gadījumu izskatīšanas procesam kompetentajās komitejās, kuras izskata sūdzības par aizskarošu izturēšanos, visaptverošas ziņošanas, atbalsta un cietušo

personu aprūpes sistēmas, kas būtu balstīta uz cilvēktiesību standartiem, trūkums, bailes no negatīvas ietekmes uz attiecībām darbā vai sūdzības iesniedzēja karjeru vai bailes no tā, ka ziņojumam nenoticēs vai to neuztvers nopietni; uzskata, ka tas skaidri parāda, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni palielināt informētību par ziņošanas procedūrām un atbalstu cietušajiem saistībā ar visu veidu aizskarošas izturēšanās novēršanu;

17. norāda, ka Eiropas Parlamentā pastāv oficiālas un neoficiālas struktūras, kas risina aizskarošas izturēšanās un jo īpaši seksuālas uzmākšanās jautājumus, sniedzot konsultatīvu, juridisku un psiholoģisku palīdzību cietušajiem, cita starpā organizējot informatīvas kampaņas, kas cietušajiem ļauj atpazīt aizskarošas izturēšanās piemērus; aicina sekmēt šo struktūru, to kompetences un sastāva popularizēšanu, pamanāmību, nostiprināšanu un profesionalitāti, lai nodrošinātu, ka visi cietušie var konfidenciali un droši iesniegt savus ziņojumus; atzinīgi vērtē iniciatīvas dažās politiskajās grupās, kuras nolēma izveidot apmācītu konfidencialu konsultantu un iekšējo ombudu amatus — personas, kas cietušas no uzmākšanās, šiem speciālistiem var ziņot par savu gadījumu un saņemt atbalstu, konsultācijas un norādījumus, pilnībā ievērojot konfidencialitāti; uzsver, ka šīs struktūras politiskajās grupās ir izveidotas nolūkā papildināt, nevis apiet esošās Eiropas Parlamenta struktūras, kuru darbība ir jāpārskata, lai tās spētu labāk atbalstīt cietušos; aicina politiskās grupas apmainīties ar paraugpraksi seksuālas uzmākšanās un citu veidu aizskarošas izturēšanās novēršanas un apkaršanas jomā; pauž bažas, ka ziņošana par aizskarošu izturēšanos ES iestādēs var ietekmēt sūdzības iesniedzēju karjeru; uzsver arī to, ka trūkst pārredzamu un privātuma principiem atbilstošu datu par to, cik aizskarošas izturēšanās gadījumu ir bijuši iestādē;
18. atgādina, ka visu Eiropas iestāžu pienākums ir ieviest visu nepieciešamo politiku un standartizētus dzimumsensitīvas rīcības protokolus, lai novērstu un apkarotu visa veida aizskarošu izturēšanos un vardarbību, un mudina tās nodrošināt, ka visi spēkā esošie noteikumi garantē pilnīgas neiecietības pieeju jebkāda veida pārkāpumiem un pilnīgu atbalstu visiem cietušajiem; uzsver deputātu, politisko darbinieku un visu līmeņu amatpersonu pienākumu rīkoties priekšzīmīgi; aicina Eiropas iestādes pastiprināt savus iekšējos noteikumus un politiku, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tiek ziņots par psiholoģisku aizskaršanu vai seksuālu uzmākšanos un/vai vardarbību, sankcijas pret iespējamo pārkāpuma izdarītāju ietvertu ne tikai pagaidu atstādināšanu no amata pienākumu pildīšanas un ar to saistīto pabalstu izmaksas apturēšanu, bet arī pilnīgu algas atņemšanu un darba līguma izbeigšanu vainas pierādīšanas gadījumā;
19. atzinīgi vērtē progresu aizskarošas izturēšanās novēršanas politikas reformēšanā dažādās ES iestādēs pēc kustības "MeToo" izveides; tomēr norāda, ka visās iestādēs ir iespējams veikt uzlabojumus, lai labāk aizsargātu un atbalstītu cietušos un sodītu pārkāpuma izdarītājus; jo īpaši Eiropas Parlamenta gadījumā atgādina, ka jebkādam preventīvam tiesiskajam regulējumam ir jāatbilst ES tiesību aktu sankciju samērīguma principam, un uzsver, ka pašreizējais maksimālais sods par EP deputātu pieļautiem noteikumu pārkāpumiem ir dienas naudas izmaksas apturēšana uz vienu mēnesi vai atstādināšana no amata pienākumu pildīšanas uz vienu mēnesi, un atkārtotu pārkāpumu gadījumā šo termiņu var divkāršot; norāda, ka šīs sankcijas nav samērīgas, ņemot vērā lielo kaitējumu, kas nodarīts no aizskarošas izturēšanās cietušajām personām; tādēļ aicina pastiprināt sankcijas, pārskatot Reglamentu, lai nodrošinātu, ka sodu piemērošanas jomā pienācīgi un samērīgi tiek ņemts vērā seksuālas uzmākšanās un psiholoģiskas aizskaršanas upuriem nodarītā kaitējuma smagums;

20. uzskata, ka aizskarošas izturēšanās gadījumi ES iestādēs var ietekmēt ES budžetu un ka tādēļ tie būtu jāņem vērā, lemjot par attiecīgās iestādes budžeta izpildes apstiprināšanu vai neapstiprināšanu; aicina arī izstrādāt aizsargājošāku regulējumu un jaunus atbalsta pasākumus personām, kas cietušas no aizskarošas izturēšanās, jo īpaši attiecībā uz psiholoģisko atbalstu procedūras norises laikā;
21. mudina visas ES iestādes un aģentūras regulāri kopīgot un salīdzināt paraugpraksi attiecībā uz aizskarošas izturēšanās novēršanas politiku, pamatnostādnēm vai jebkādiem jauniem noteikumiem par pārvarēšanas mehānismiem un stratēģijām, kas arī veicinātu dzimumu līdztiesību;
22. aicina visas ES iestādes izveidot konfidenciālo konsultantu vai ārējo mediatoru tīklu, lai sniegtu padomus un atbalstu seksuālās uzmākšanās upuriem, un mudina dažādo ES struktūru konfidenciālos konsultantus sadarboties, kas ir būtiski, lai mazākas struktūras, kurās ir mazāk darbinieku, varētu sniegt pienācīgu atbalstu;
23. norāda, ka ir svarīgi risināt interseksionālas seksuālas uzmākšanās problēmu, radot iekļaujošu un cieņpilnu vidi, kurā visi kopienas locekļi tiek novērtēti un kurā pret viņiem izturas ar cieņu neatkarīgi no viņu rases, dzimuma, vecuma, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, dzimuma izpausmes, dzimuma pazīmēm, invaliditātes vai citām pazīmēm; norāda, ka interseksionālas seksuālas uzmākšanās problēmai būtu jāklūst par aktuālu jautājumu visas sabiedrības acīs; norāda, ka ir svarīgi izstrādāt visaptverošu diskriminācijas un aizskarošas izturēšanās novēršanas politiku, kurā ņemta vērā interseksionalitāte un marginalizēto grupu unikālā pieredze; aicina Eiropas iestāžu darbiniekiem un deputātiem nodrošināt izglītības, apmācības un izpratnes veicināšanas pasākumus, kuros tiktu aplūkoti interseksionalitātes jautājumi un marginalizēto grupu īpašās vajadzības;
24. atzinīgi vērtē to, ka šis Parlamenta sasaukums ir pirmais, kurā deputātiem ir jāparaksta deklarācija, kurā apliecināta viņu apņemšanās ievērot pienācīgas rīcības kodeksu, kurā ir ietverti punkti par aizskarošu izturēšanos; neraugoties uz to, atgādina, ka pašreizējie pasākumi, ar kuriem novērš seksuālo uzmākšanos, nav pietiekami stingri un neietver visas darbības, kas prasītas iepriekšējās rezolūcijās; šajā saistībā aicina Parlamenta administrāciju un Prezidiju tos pieņemt un īstenot un lūdz priekšsēdētāju un ģenerālsekretāru atklātā sanāsmē iepazīstināt Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju (FEMM) ar īstenošanas gaitu; ar bažām norāda, ka, neraugoties uz visiem centieniem, Parlamentā joprojām ir vērojami seksuālas uzmākšanās gadījumi; tomēr pauž pārliecību par Parlamenta politisko gribu apkarot seksuālu uzmākšanos un cita veida aizskarošu izturēšanos iestādē un ārpus tās; aicina nodrošināt visu procedūru lielāku pārredzamību un konkrētu pasākumu īstenošanu dažādos dienestos politiskā un administratīvā līmenī;
25. atzinīgi vērtē deputātiem, Parlamenta sekretariāta vadītājiem un darbiniekiem piedāvāto apmācību par aizskarošas izturēšanās novēršanu; tomēr pauž pārliecību, ka brīvprātīga dalība apmācībā aizskarošas izturēšanās novēršanai ir izrādījusies nepietiekama; aicina ieviest apmācību par aizskarošas izturēšanās novēršanu, kas obligāti jāiziet visiem deputātiem katra pilnvaru termiņa sākumā un visiem darbiniekiem, jo īpaši visos vadības līmeņos; aicina paredzēt sankcijas par apmācības ignorēšanu un šajā saistībā pārskatīt Reglamenta noteikumus; pauž bažas par to, ka šī sasaukuma laikā apmācību

līdz šim ir apmeklējuši visai maz deputātu, proti, mācības ir pabeiguši tikai 260 no 705 deputātiem, kas ir 36,9 % no visiem deputātiem; tādēļ aicina veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu, ka deputāti saprātīgā laikposmā iziet apmācību par aizskarošas izturēšanās novēršanu; aicina Parlamenta tīmekļa vietnē publicēt deputātu, kuri ir pabeiguši mācības, un deputātu, kuri nav izgājuši apmācību, sarakstus un attiecīgā deputāta individuālajā lapā publicēt apliecību par šo mācību pabeigšanu; uzsver arī to, ka apmācībām bieži jābūt pieejamām visās ES valodās; atgādina, ka sankcijām jābūt samērīgām un tajās jāievēro ievēlētā deputāta statuss un viņa tiesības īstenot savas pilnvaras; uzsver, ka apmācības laikā būtu arī jāizglīto un jāiedrošina darbinieki, lai viņi neatbilstošas uzvedības un iespējamās aizskarošas izturēšanās gadījumā spētu atpazīt agrīnas uzmākšanās pazīmes un ātri iejaukties, lai novērstu situācijas saasināšanos;

26. atzinīgi vērtē pasākumus, kas īstenoti saskaņā ar Prezidija 2018. gada 12. martā pieņemto atjaunināto ceļvedi preventīvu un agrīnu atbalsta pasākumu pielāgošanai, lai risinātu konfliktus un aizskarošu izturēšanos starp EP deputātiem un reģistrētiem deputātu palīgiem, praktikantiem un citiem darbiniekiem, un Dzimumu līdztiesības rīcības plānu; prasa regulāri uzlabot visu Parlamenta telpās strādājošo personu informētību par aizskarošas izturēšanās nepieļaušanas politiku, lai nodrošinātu viņiem instrumentus, kas ļautu atpazīt visa veida aizskarošu izturēšanos un ziņot par to; aicina apkopot vairāk pa dzimumiem sadalītu datu, lai noskaidrotu, cik lielā mērā aizskaroša izturēšanās ietekmē darbiniekus Eiropas Parlamentā, īpašu uzmanību pievēršot LGBTKIA+ kopienai; prasa sadarbībā ar FEMM komiteju izveidot uzraudzības mehānismu šīs politikas īstenošanai;
27. norāda uz darbu, ko veic Padomdevēja komiteja aizskarošas izturēšanās un šādas izturēšanās novēršanai darbavietā un Padomdevēja komiteja sūdzību izskatīšanai par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos; atkārtoti prasa nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz to, kā Parlaments risina aizskarošas izturēšanās jautājumus, vienlaikus aizsargājot cietušo personu identitāti, un aicina abas komitejas katru gadu sagatavot un Parlamenta tīmekļa vietnē publicēt uzraudzības ziņojumus un riska novērtējumus; aicina veikt ikgadēju iekšējo novērtējumu, kā arī neatkarīgu novērtējumu, ko vismaz reizi katra sasaukuma laikā veic ārējie revidenti, kuri izraudzīti pārredzamā procedūrā, un uzsver, ka novērtējumu rezultāti ir jāpublisko; saskaņā ar iepriekšējām rezolūcijām iesaka izveidot neatkarīgu ekspertu darba grupu, kurai būtu pilnvaras pārbaudīt seksuālas uzmākšanās un izmantošanas situāciju Parlamentā un izvērtēt tās pašreizējo Padomdevēju komiteju reģistrētu deputātu palīgu sūdzību izskatīšanai par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos un šādas izturēšanās novēršanai darbavietā un Parlamenta personālam paredzēto padomdevēju komiteju aizskaršanas nepieļaušanas jautājumus; iesaka ierosināt atbilstošas izmaiņas, lai nodrošinātu profesionalitāti un sasniegtu pilnīgas neiecietības mērķi;
28. atkārtoti aicina abas padomdevējas komitejas apvienot vienā komitejā, kas nodarbotos ar aizskarošas izturēšanās gadījumiem un kuras sastāvā ir būtu viens kvestors, divi pārstāvji no darbinieku vidus un/vai reģistrētu deputātu palīgu komitejām un trīs profesionāli eksperti, piemēram, ārsti, terapeiti un juridiskie eksperti aizskarošas izturēšanās jomā, lai tādējādi nodrošinātu vienlīdzīgu, profesionālu, taisnīgu un līdzsvarotu sastāvu; prasa laika gaitā izveidot konfidenciālu lietu reģistru, kā jau tika prasīts 2017. un 2021. gada rezolūcijās; aicina noteikt skaidras pilnvaras un pārredzamu

komitejas locekļu atlases procedūru; iesaka izveidot brīvprātīgu cietušo personu atbalsta tīklu, lai sniegtu atbalstu un padomus personām, kas cietušas no aizskarošas izturēšanās;

29. pauž nožēlu par to, ka procedūras, kurās izmeklē iespējamās aizskarošas izturēšanās gadījumus, var ilgt pat divus gadus, nodarot cietušajiem nevajadzīgu kaitējumu; atgādina, ka Parlamenta administrācijai ir juridisks pienākums ar pienācīgu rūpību un savlaicīgi izmeklēt tai iesniegtās lietas; tādēļ aicina abas padomdevējas komitejas, kas Eiropas Parlamentā izskata sūdzības par aizskarošu izturēšanos, pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pabeigt tām iesniegto lietu izskatīšanu un pastāvīgi informēt visas iesaistītās puses par procedūras gaitu; aicina priekšsēdētāju lēmumu par iespējamām sankcijām pieņemt sešu nedēļu laikā pēc sākotnējā ziņojuma saņemšanas un paziņot šo lēmumu visām iesaistītajām pusēm pirms jebkāda publiska paziņojuma; aicina Prezidiju iekļaut pantu par noteiktajiem termiņiem, lai nodrošinātu, ka Biroja 2018. gada 2. jūlija Lēmums atbilst ES tiesību aktos noteiktajiem juridiskās noteiktības un labas pārvaldības principiem; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš to darba ņēmēju situācijai, kuriem nav stabili darba līgumi, un aizskarošas izturēšanās gadījumiem tiešsaistē, ņemot vērā to, ka cilvēki aizvien vairāk strādā attālināti;
30. aicina Eiropas iestādes veikt ārēju revīziju par situāciju aizskarošas izturēšanās jomā savās iestādēs un cita starpā pārskatīt spēkā esošās procedūras un sistēmas aizskarošas izturēšanās gadījumu risināšanai, publiskot rezultātus un veikt reformas, pamatojoties uz revīzijas laikā sniegtajiem ieteikumiem;
31. norāda uz trauksmes cēlēju nozīmi aizskarošas izturēšanās gadījumos; atkārtoti iesaka pārskatīt Civildienesta noteikumus, jo īpaši to 22. panta c) punktu, lai tos saskaņotu ar Trauksmes cēlēju direktīvas standartiem; aicina Prezidiju nekavējoties pārskatīt Parlamenta iekšējos noteikumus, ar kuriem īsteno Civildienesta noteikumu 22. panta c) punktu, lai tos saskaņotu; aicina Eiropas Parlamenta Izpētes dienestu pasūtīt pētījumu par trauksmes cēlēju platformu pievienoto vērtību darbavietās un to, kā to varētu izmantot ES iestādēs, un ar šā pētījuma rezultātiem un ieteikumiem iepazīstināt darbseminārā vai uzklaušanās ar viedokļu apmaiņu attiecīgajās Parlamenta komitejās;
32. atkārtoti aicina Eiropas Ombudu katru gadu sniegt saskaņotu informāciju Parlamenta Augsta līmeņa grupai dzimumu līdztiesības un dažādības jautājumos un FEMM komitejai attiecībā uz sūdzībām par administratīvām kļūmēm saistībā ar dzimumu līdztiesību Parlamentā un citās ES iestādēs;
  - o
  - o o
33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	25.4.2023
Galīgais balsojums	+: 28 -: 0 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Isabella Adinolfi, Robert Biedroń, Annika Bruna, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Livia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Radka Maxová, Karen Melchior, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Maria Veronica Rossi, Christine Schneider, Sylwia Spurek, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lena Düpont, Heléne Fritzon, Michiel Hoogeveen, Ewa Kopacz, Eleni Stavrou, Vera Tax, Irène Tolleret
Aizstājēji (209. panta 7. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Martin Hojsík, Marisa Matias, Maite Pagazaurtundúa

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

28	+
ID	Annika Bruna
PPE	Isabella Adinolfi, Lena Düpont, Frances Fitzgerald, Arba Kokalari, Ewa Kopacz, Christine Schneider, Eleni Stavrou, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
"Renew Europe"	Martin Hojsík, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa, Samira Rafaela, Irène Tolleret, Marco Zullo
S&D	Robert Biedroń, Heléne Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Radka Maxová, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Evelyn Regner, Vera Tax
GUE/NGL	Marisa Matias
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek

0	-

5	0
ECR	Michiel Hoogeveen, Johan Nissinen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Maria Veronica Rossi
NI	Livia Járóka

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas